

Waarnemingen

Bijzondere waarnemingen van zoogdieren
in Vlaanderen en Nederland.

Eekhoorn verliest zijn pluimen

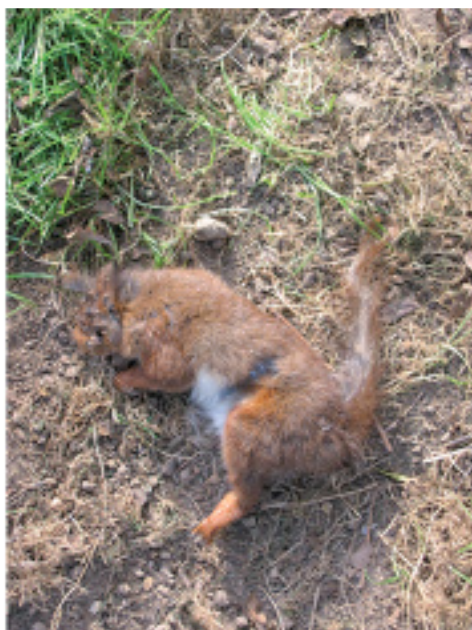
Eekhoorns hebben een opvallende pluimstaart. Daardoor vallen de exemplaren op die hun pluimstaart verloren hebben. Op 17/3/2011 werd in het natuurgebied Burreken in Maarkedal (Schorisse – België) een mannetje eekhoorn als verkeerslachtoffer gevonden waarvan de pluimstaart grotendeels verdwenen was. Naar aanleiding van deze vondst stelt zich de vraag wat de oorzaak is. Rui is mogelijk één van de oorzaken. Eekhoorns doorlopen tweemaal per jaar een ruiperiode die in het voorjaar aan de kop begint en geleidelijk doorloopt tot

aan de staartbasis; in het najaar verloopt het ruiproces in omgekeerde richting. De rui duurt ongeveer een zestal weken. De oorpluimen en de pluimstaart worden slechts eenmaal per jaar gewisseld. Dit haarverlies valt samen met de voorjaarsrui en treedt op zodra de rui het einde van de rug heeft bereikt (Niethammer & Krapp, 1978). Omdat de haaruitval aan de staart niet geleidelijk was maar grote plukken haar betrof en de oorpluimen nog aanwezig waren, werd als verklaring ook aan agressie vanwege (mannelijke) soortgeno-

ten gedacht. Ook enkele kleine kale plekken in de flanken laten dit vermoeden. Bovendien valt de staart rui doorgaans pas begin juni, terwijl het dier met de kale staart half maart is gevonden. Het is bekend dat wilde achtervolgingen van wijfjes -soms door verschillende mannetjes tegelijk- deel uitmaken van het voorplantingsproces en dat in de concurrentiestrijd een handgemeen tussen mannetjes schering en inslag is. Agressieve contacten gaan vaak gepaard met staartbijten en dit bijtgedrag kan zelfs tot verlies van een deel van de staart leiden (Gurnell, 1987).

Tijdens achtervolgingen steken vluchtende dieren zonder omkijken verkeerswegen over en komen daarbij onder de wielen van voorbijrijdende auto's terecht.

Dirk Criel

De verongelukte eekhoorn. Rechts: detail van de staart. Het dier werd vers gevonden maar is op de foto al meerdere dagen dood. Foto's Dirk Criel

Verder lezen?

- Gurnell, J. (1987): The natural history of squirrels. Christopher Helm, Bromley. pp. 202.
- Niethammer, J. & Krapp, F. (1978): Handbuch der Säugetiere Europas. Band 1 – Rodentia I (Sciuridae, Castoridae, Gliridae, Muridae). Akademische Verlagsgesellschaft, Wiesbaden. p.86-105.